

31. Isten, a mi Urunk Atyja...

Előző énekre.

1. Isten, a mi Urunk Atyja, Ki a mennyben kormányoz,
Kinek szava, akarata Mindeneket létrehoz,
Fiának, Krisztusnak szóla: – Ülj mellém, kezem jobbára,
Mígnem ellenségedet Átadom majd tenéked.

2. Tró - nod áll a ma - gas ég - ben, Min - de - nek - nek
Tró - nolsz, míg majd a sem - mi - ben El - vész Sá - tán

ki - rá - nya;
ho - má - nya. El - len - sé - gid mind le - es - nek,

Lá - bod zsá - mo - lyá - vá lesz - nek; Fé - nyes lesz a

győ - ze - lem, Ha jössz, mint fe - je - de - lem.

3. Uralkodj ellenid felett, Nyújtsd ki kormánypálcádat!
Néped, a Te Sion hegyed, Lakásod és tárházad.
Midőn meg lesz győzedelmed, S porba hull az ellenséged,
Szentségében hű néped, Örömmel szolgál néked.

4. Sion, hajlékod elkészül: Nagy lesz ifjú sereged;
Születik majd jajszó nélkül Számlálhatlan gyermeked.
Mint a hajnalpír harmatja Lészen ereje, illatja,
Örök tavasz idején, Harc és küzdelem végén.
5. Megesküdött az Úr néked, És ez maradt érvényben:
Örök pappá teszek téged Melkisédek rendjében;
Népednek légy fejedelme: A világon minden elme
Benned lássa Királyát, Prófétáját, Főpapját!
6. Hivatásod: megáldani Szentélyedből népedet,
Gyermekidet megtartani, Kik dicsérnek tégedet.
Feláldoztad életedet, Kiontottad szent véredet;
Most ki hisz és megújul, Keresztségben igazul.
7. Mikor az Úr megítéli A földnek minden népét,
Porba sújtja s nem kíméli Sátánt és az ő művét.
Koronái fenn ragyognak, Mint a nap fényleni fognak,
S népe akkor örömben Szolgál néki a mennyben.